

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-14713/2021-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Marini Braje Meznarić, u pravnoj stvari tužitelja Željka Bunčića iz Zagreba, Buconjićeva ulica 25, OIB: 29563121920, kojeg zastupa punomoćnik Ninoslav Pintarić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, koju zastupa Općinsko građansko državno odvjetništvo u Zagrebu, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 1. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnice tužitelja Andreje Srednoselec Pintarić, odvjetnice i zz tužene Ljudevita Drkuleca, zamjenika ODO, dana 2. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, platiti tužitelju Željku Bunčiću iz Zagreba, Buconjićeva ulica 25, OIB: 29563121920, razliku plaće za razdoblje od rujna 2018. do studenog 2019. u ukupnom iznosu od 591,39 eura, zajedno sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, osim u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu, tekućom:

- na iznos od 30,79 eura od dana 20.10.2018.godine,
- na iznos od 34,73 eura od dana 20.11.2018.godine,
- na iznos od 44,69 eura od dana 20.12.2018.godine,

-na iznos od 43,89 eura od dana 20.01.2019.godine,
-na iznos od 41,27 eura od dana 20.02.2019.godine,
-na iznos od 47,47 eura od dana 20.03.2019.godine,
-na iznos od 45,21 eura od dana 20.04.2019.godine,
-na iznos od 48,90 eura od dana 20.05.2019.godine,
-na iznos od 38,52 eura od dana 20.06.2019.godine,
-na iznos od 37,97 eura od dana 20.07.2019.godine,
-na iznos od 19,26 eura od dana 20.08.2019.godine,
-na iznos od 40,27 eura od dana 20.09.2019.godine,
-na iznos od 46,11 eura od dana 20.10.2019.godine,
-na iznos od 47,71 eura od dana 20.11.2019.godine,
-na iznos od 24,59 eura od dana 20.12.2019.godine, pa sve do isplate, u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnične troškove u visini od 1.156,25 eura, zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je kao policijski službenik, rješenjem Ministarstva unutarnjih poslova raspoređen u Ravnateljstvo policije, Upravu za posebne poslove sigurnosti, Službu za osiguranje i zaštitu štićenih objekata i prostora na radno mjesto policijski službenik za osiguranje objekta. U razdoblju od prosinca 2014. do mjeseca prosinca 2019. tužitelj je po usmenom nalogu nadređenih osoba dolazio na posao u sjedište službe, odnosno Ravnateljstvo policije, Upravu za posebne poslove sigurnosti, Službu za osiguranje i zaštitu štićenih objekata i prostora 45 minuta ranije radi pripreme za službu i upućivanja službenim vozilom u štićene objekte i prostore, a nakon završetka smjene morao se ponovno javiti u sjedište službe radi razduženja po obavljanom poslu pa je stoga i odlazio pola sata kasnije s posla, a koji rad ima tretman rada dužeg od punog radnog vremena koji je isti po osnovu rada u smjenama i turnusima stvarno obavljao i koji rad mu nije plaćen, a što je protivno odredbama Zakona o radu Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Opis poslova radnog mjesta u opisanoj Službi obuhvaća pripremne mjere i radnje osiguranja i zaštite objekata i prostora na području Republike Hrvatske. Isto tako, kada se tužitelj angažira za rad u druge smjene radi popune smjene, mora se javiti jedan sat ranije na posao. Tuženik, kao poslodavac, nije regulirao način preračunavanja takve obavezne prisutnosti tužitelja na radnom mjestu u sate efektivnog rada tužitelja, te nije niti isplatio tužitelju tako stvarno odrađene sate odnosno nije tužitelju prilikom obračuna plaće priznao tako odrađene sate. U konkretnom slučaju riječ je o stalnom radu odnosno o situaciji u kojoj je tužitelj u predmetnom razdoblju radio jedan sat duže od punog radnog vremena. Vrijeme provedeno na radu dulje od formalnog propisanog radnog

vremena potrebno je vrednovati odnosno honorirati tužitelju po osnovi rada u turnusima i smjenama. Odredbom čl. 44. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike propisano je kako se osnovna plaća može službenika i namještenika uvećati između ostalog i po osnovu rada u smjenama i rada u turnusima pa tužitelju pripada pravo na uvećanje plaće za rad duži od punog radnog vremena. Nadalje, odredbom čl. 56. st.9. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike propisano je da ukoliko se službenici i namještenici organizirano upućuju na rad na terenu (osiguranje utakmica, preprata), u stvarno odrađene sate rada ubraja im se i vrijeme putovanja do mjesta rada na terenu kao i vrijeme putovanja provedeno na povratku s mjesta rada na terenu. U prilog tvrdnjama tužitelju idu i tumačenja zajedničke Komisije za tumačenje i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike broj: 16/56 sa 21. sjednice od dana 29.01.2016., zatim broj: 15/56 sa 20. sjednice od dana 18.11.2015., te broj: 7/56 sa 31. sjednice od dana 04.07.2014. Navedena Komisija dala je tumačenje da ukoliko se službenici i namještenici upućuju organizirano na rad na terenu, u stvarno odrađene sate ubraja se i vrijeme putovanja do mjesta rada na terenu kao i vrijeme putovanja provedeno na povratku od mjesta rada na terenu pri čemu su osiguranje utakmica i preprata navedeni kao primjeri poslova/aktivnosti i nema osnove ograničiti ovo samo na pojmove navedene kao promjere u tekstu čl. 56. st. 9. Kolektivnog ugovora. Da bi se sati putovanja obračunali u stvarno odrađene sate osim što se mora raditi o organiziranom putovanju, upućivanje na teren, rad na terenu i povratak s mjesta rada moraju predstavljati kontinuitet. Ako je službenicima i namještenicima koji su upućeni na rad na terenu pri tome osiguran adekvatan smještaj u objektu u kome se vrši primopredaja/otprema službe, vrijeme organiziranog putovanja od mjesta primopredaje službe do mjesta rada te vrijeme povratka u objekt gdje su smješteni treba uračunati u stvarno odrađene sate. Napominje se i da je tužitelj u predmetnom razdoblju svakodnevno bio na poslu duže od pola sata prije početka smjene i duže od pola sata nakon završetka smjene jer nije roku od pola sata stigao obaviti zaduženja i razduženja po obavljenom poslu. Stoga, potrebno je pola sata prisutnosti na poslu prije početka smjene i pola sata prisutnosti na poslu nakon završetka smjene tretirati na način da se ima računati da je tužitelj radio u predmetnom razdoblju dnevno jedan sat duže od punog radnog vremena. Iz gore navedenog jasno je razvidno da se u konkretnom slučaju radi o organizaciji rada koja se sastoji od vremena efektivnog rada odnosno rada provedenog u štićenom objektu i prostoru i vremena obvezne prisutnosti policijskog službenika na radnom mjestu (sjedištu službe). Tužitelj u konačnici potražuje ukupan iznos od 591,39 eura (zbroy svih pojedinačnih mjesečnih iznosa), na ime razlike plaće za pola sata raniji dolazak na posao, za razdoblje od rujna 2018. do studenog 2019., zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 20.-tog u mjesecu za rad obavljen u prethodnom mjesecu. Potražuje i parnični trošak sa zateznom kamatom.

2. Tužena u odgovoru na tužbu i tijekom postupka se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Ističe prigovor zastare. Nadalje tužena navodi kako tužitelj za razdoblje od svibnja 2019. do prosinca 2019. nije podnio nadležnom državnom odvjetništvu zahtjev za mirno rješenje spora pa predlaže da se u navedenom dijelu tužba odbaci. Tužena navodi da je tužitelj do 13.09.2018. bio raspoređen na radno mjesto "policijskog službenika za posebno osiguranje" u Službi za osiguranje i zaštitu štićenih objekata, te da je obavljao različite poslove u uredovno radno vrijeme od 8,00 do 16,00, a ponekad je obavljao poslove radnog mjesta "dežurni policijski službenik" u turnusu od 6,30 do 19,30 sati odnosno od 18,30 do 6,30 sati. Od 14.09.2018. tužitelj je rješenjem raspoređen na radno mjesto dežurni policijski službenik i obavlja poslove

svog radnog mjesta u turnusu. Tijekom obavljanja poslova radnog mjesta "dežurni policijski službenik" tužitelj nije imao potrebu niti ranijeg dolaska od službenog početka rada niti ostajanja duže od službenog završetka rada. Stoga, tužitelj nije radio na radnom mjestu "policijski službenik za osiguranje objekata" kako to pogrešno navodi, niti je dolazio na posao ranije, a niti je ostajao duže od službenog završetka rada. Tužena predlaže tužbeni zahtjev odbiti te naložiti tužitelju da joj naknadi parnični trošak sa zateznom kamatom.

3. Sud je tijekom dokaznog postupka izvršio uvid u svu dokumentaciju koju su stranke priložile u spis, te su stranke dale svoj izričiti pristanak da se u ovom parničnom predmetu koriste iskazi svjedoka Alana Parmaća, Damira Šarića i Branka Dominića, koji su dani na ročišni zapisnik od 12.06.2024. u parničnom predmetu ovog suda broj Pr-14792/2021., saslušan je tužitelj kao stranka u postupku.

4. Ocjenom provedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja kao radnika tužene za isplatom razlike plaće za razdoblje od rujna 2018. do studenog 2019. s osnove rada duljeg od formalno propisanog radnog vremena i to za redovan rad u turnusu, koje temelji na činjenici pola sata ranijeg dolaska na posao u sjedište službe.

6. Uvidom u rješenje Ministarstva unutarnjih poslova, Uprave za pravne poslove i ljudske potencijale od 11.09.2018. (strana 84 spisa) sud je utvrdio da je tužitelj premješten s danom 14.09.2018. u Ravnateljstvo policije, Upravu za posebne poslove sigurnosti, Službu za osiguranje i zaštitu štićenih objekata i prostora, na radno mjesto dežurni policijski službenik za koje je kao uvjet utvrđena srednja stručna sprema i zvanje viši policajac.

7. Među strankama u ovoj pravnoj stvari sporno je ima li tužitelj pravo na to da mu tužena plati kao vrijeme provedeno na radu, 30 minuta prije početka turnusa. Naime, tužitelj tvrdi da je na temelju usmenog naloga bio dužan dolaziti na posao 30 minuta prije početka turnusa radi obavljanja konkretnih radnih zadataka.

8. Na okolnost utvrđenja činjenice je li tužitelj dolazio na posao 30 minuta prije početka turnusa, odnosno je li bio dužan dolaziti na posao prije početka turnusa, sud je proveo dokaz saslušanjem tužitelja, te su na prijedlog stranaka korišteni i iskazi onih svjedoka koji su dani u drugim parničnim predmetima, a za koje su stranke dale svoj izričiti pristanak.

9. Iz iskaza tužitelja slijedi da je je od 14.09.2018. počeo obavljati poslove dežurnog policijskog službenika u Službi za osiguranje i zaštitu štićenih objekata i prostora od kada i potražuje utuženu naknadu, te da je radio u turnusima 12-24-12-48 na način da je jutarnja smjena započela u 7 ujutro i trajala je do 19 sati, a noćna smjena od 19 sati i trajala je do 7 sati. Tužitelj jasno iskazuje da je na posao dolazio barem pola sata ranije jer je njegov zadatak bio da podijeli lunch pakete te da kolege zaduži s potrebnom opremom odnosno sredstvima rada, te bi im predavao ključeve od vozila, sredstva za veze i dr.

9.1. Ovakvu organizaciju rada, konkretno ranijeg dolaska na rad dežurnih policijskih službenika u Službi za osiguranje i zaštitu štićenih objekata i prostora, potvrđuje i svjedok Alen Parmać koji je u toj Službi bio RTG operater u zgradi Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost. Svjedok potvrđuje njihov rad u turnusima 12-24-12-48 kao i činjenicu da su na posao morali dolaziti ranije i to pola sata, što im nije bilo plaćeno, a svrha ranijeg dolaska na posao je bila da se ostali policijski službenici zaduže sa sredstvima veze, vozilima, lunch paketima i svim ostalim sredstvima prije nego li ostali krenu na otpremu službe, odnosno na upoznavanje s dnevnim, mjesečnim događajima i zadavanju zadataka. Svjedok jasno iskazuje i da su to bili zahtjevni poslovi jer su prostorije gdje su bili hladnjaci sa lunch paketima bili udaljeni, što je zahtijevalo 15-20 minuta da se podijele a tada su se podijelila i sredstva za rad te su dežurni policijski službenici tada ispunjavali evidencije zaduženja vozila kao i svih drugih sredstava za rad. Isto se odnosilo i na raniji dolazak pola sata prije zadanog radnog vremena u noćnoj smjeni. Zbog suglasnosti u iskazivanju te jasnog i vjerodostojnog iskaza tužitelja i navedenog svjedoka, sud im u cijelosti poklanja vjeru.

9.2. Iz iskaza svjedoka Damira Šarića slijedi da nije bilo potrebe da dežurni policijski službenici ranije dolaze na posao, te da je to bila njihova osobna stvar, a svjedok navodi da su sami službenici uzimali ključeve od vozila, upisivali se u knjižicu-evidenciju korištenja vozila, sredstva veze bi imali na terenu dok bi im lunch pakete podijelio prethodni dežurni čija smjena ističe. Svjedok Branko Dominić, voditelj poslova osiguranja štićenih objekata u Službi za zaštitu štićenih objekata i diplomatskih misija također iskazuje da dežurni policijski službenici nemaju obavezu na posao dolaziti ranije i da isti otvaraju prostoriju u kojoj se nalaze lunch paketi s obvezom da podjeli budu prisutni i da o tome vode posebnu evidenciju, ali da subotom odlaze na drugu lokaciju gdje preuzimaju pakete i dovoze ih na lokaciju na kojoj rade. Isto tako u opisu njihova radnog mjesta stoji da prate zaduženja službenih vozila odnosno vode brigu o knjizi u kojoj se vozila zadužuju na način da prate da se svi policijski službenici prije uzimanja vozila upišu u tu knjigu i potvrde da su uzeli ključ od vozila. Svjedok iskazuje i da dežurni policijski službenik zbog specifičnih poslova ne može napuštati svoje radno mjesto u prostoriji dežurnog.

10. Sudu nije logično da službenici prije početka rada uzimaju sami sredstva veze, vozila, lunch pakete i pritom da se sami upisuju u odgovarajuće evidencije da su isto preuzeli, što bi po mišljenju ovog suda dovelo do neurednog, stihijskog i nedosljednog početka rada. Osobito u Službi za zaštitu štićenih objekata i diplomatskih misija u odnosu na koju se može zaključiti da se poslovi ne smiju prekidati jer je tako i organiziran rad u turnusima, kako iskazuju svjedoci i tužitelj. Također nije logično da bi takve službenike opskrbljivao dežurni iz prethodne smjene koja ističe, jer bi time na sebe preuzeo i razduživanje službenika iz svoje smjene i zaduživanje službenika koji dolaze u smjenu, a kako se može zaključiti iz iskaza svjedoka Branka Dominića, dežurni policijski službenik zbog specifičnih poslova uopće ne može napuštati svoje radno mjesto u prostoriji dežurnog. U tom smislu sud cijeni i iskaz svjedoka Branka Dominića i Damira Šarića, koje iskaze zbog ove nelogičnosti ne može prihvatiti.

11. Stoga valja prihvatiti iskaz tužitelja kada navodi da je dolazio u sjedište službe pola sata prije početka smjene kako bi podijelio lunch pakete, te kolege zadužio s potrebnom opremom odnosno sredstvima rada. Stoga sud smatra da je bila obveza

tužitelja doći 30 minuta ranije na posao, što tužitelj zasigurno ne bi činio da mu nije dana zapovijed za to i da to nisu zahtijevale potrebe posla.

12. Slijedom navedenog u ovom postupku je nedvojbeno utvrđeno da je tužitelj kontinuirano u spornom razdoblju dolazio na posao ranije, pola sata prije početka smjene te da je to činio po nalogu i uz znanje nadređenih djelatnika, kao i drugi policijski službenici, pa i drugi nadređeni djelatnici te da je u tom razdoblju obavljao poslove vezano za njegovo radno mjesto.

13. Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike (NN 104/13, 112/17) propisano je da radnik ima pravo na uvećanje plaće za svaki sat rada noću 40%, prekovremeni rad 50%, subotom 25%, nedjeljom 35%, blagdanom neradnim danom utvrđenim Zakonom i dan Uskrsa 150%, u drugoj smjeni 10%, za dvokratni rad s prekidom dužim od 90 minuta 10% i za rad u turnusu 5%. Prekovremenim radom, kada je rad službenika i namještenika organiziran u turnusu, smatra se svaki sat rada duži od redovne smjene ili turnusa te svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati (čl. 44 KU-NN 104/13), odnosno čl. 38. st. 1 i 10 (NN 112/17). Zakonom o radu, čl. 61 st 1 ZR (NN 93/147, 127/17, 98/19) propisano je da puno radno vrijeme ne može biti duže od 40 sati tjedno, a čl. 94. ZR/14 propisuje pravo na povećanu plaću za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekom drugim danom za koji je Zakonom određeno da se ne radi.

14. Kako je utvrđeno da je tužitelj počeo s radom u policijskoj postaji 30 minuta prije početka smjene, odnosno prije početka radnog vremena, radi dijeljenja lunch paketa, nadziranja podjele istih i dijeljenja druge potrebne opreme, to se u konkretnom slučaju ima smatrati da se radi o vremenu provedenom na radu duljem od formalno propisanog radnog vremena. To vrijeme ne može se podvesti pod pojam prekovremenog rada, ali isto valja vrednovati odnosno honorirati po osnovi rada u smjenama i rada u turnusu (Vrhovni sud RH Revr- 446/07 od 5.9.2007. i Revr-1668/12 od 26.4.2016.). Slijedom navedenog, dodatno određeni sati tužitelja (pola sata prije početka smjene) nemaju karakter prekovremenog rada, ali imaju karakter redovnog rada u turnusu, pri čemu je u ovom postupku utvrđeno da se radi o stalnom radu jer je tužitelj kontinuirano u policijskoj postaji obavljao poslove pola sata prije početka smjene, pri čemu mu je rad bio organiziran u turnusu, odnosno ne radi se o povremenom obavljanju poslova po nalogu kako to propisuje odredbe čl. 65. ZR koja regulira pojam prekovremenog rada. Stoga tužitelj ima pravo i da mu se plati tih pola sata prije početka smjene, ali ne kao prekovremeni rad, već kao za rad u turnusu, odnosno u smjeni.

15. Slijedom svega navedenog, kako je tužitelj uskladio tužbeni zahtjev sa izračunom kojeg je sačinila tužena, valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev i tužitelju na ime razlike plaće za razdoblje od 14.09.2018. do 30.11.2019., dosuditi ukupan iznos od 591,39 eura, koji je razvrstan na pojedinačne mjesečne iznose glavnica, sve sa zateznim kamatama tekućim od 20.- tog u mjesecu za prethodni mjesec, koji tijekom zateznih kamata tužena nije sporila, a isti je u skladu s odredbom čl. 92. st. 3. ZR.

16. Odluka o kamati donesena je sukladno odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje: ZOO), koja propisuje da dužnik koji zakasni s

ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Stopa zatezne kamate određena je čl. 29. st. 2. ZOO-a.

17. Preostale navode stranaka, sud ne nalazi potrebnim posebno obrazlagati kraj utvrđenog i opisanog činjeničnog stanja na temelju kojeg je donesena ova odluka.

18. Tužitelj se obratio tuženoj u mirnom postupku Zahtjevom za mirno rješenje spora dana 30.04.2019., temeljem ovdje utužene razlike plaće a za razdoblje od travnja 2014. do travnja 2019., kako slijedi iz Zahtjeva. Tužena je taj Zahtjev otklonila smatrajući ga neosnovanim kako slijedi iz dopisa OGDO od 29.07.2019. Sud smatra da je time tužitelj u cijelosti postupio sukladno čl.186.st.1. ZPP-a, neovisno što se potraživanje dosuđuje za razdoblje od rujna 2018. do zaključno studenog 2019., jer se radi o istovrsnom potraživanju tužitelja s istom činjeničnom i pravnom osnovom, kojeg je tužena već u početku otklonila smatrajući ga neosnovanim.

19. Prigovor zastare nije osnovan, jer je tužba podnesena 30.12.2019., a najstarije potraživanje je dosuđeno za rujan 2018., s dospijećem 20.10.2018., imajući u vidu da potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju u roku od 5 godina, temeljem odredbe čl. 139. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17).

20. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 5. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 88/22 i 114/22), a trošak je odmjeran tužitelju koji je bio zastupan po odvjetniku temeljem VPS od 591,39 eura, temeljem važeće Odvjetničke Tarife i to za: sastav zahtjeva u mirnom postupku u visini od 50 bodova, sastav tužbe u visini 50 bodova (Tbr. 7.t.1.), za zastupanje na ročištima 18.03.2021., 04.10.2023., 12.06.2024., 15.10.2025. i 01.09.2026. za svako u visini od 50 bodova (Tbr. 9.t.1., 7.t.1.), za sastav podnesaka od: 03.04.2020. i 01.09.2026. za svako u visini od 50 bodova (Tbr. 8.t.1., 7.t.1.), za sastav podneska od 23.06.2021. u visini od 12,5 bodova (Tbr. 8.t.4., 7.t.1.), što ukupno iznosi 462,50 bodova, odnosno 925,00 eura odmjerenih temeljem vrijednosti jednog boda od 2,00 eura. U navedeni iznos je valjalo pridodati PDV u visini od 231,25 eura, pa je ukupni parnični trošak tužitelju priznat i dosuđen u visini od 1.156,25 eura. Tužitelju nije priznat trošak za sastav podneska od 09.04.2026., budući je u istom već mogao postaviti tužbeni zahtjev a ne samo navesti da ne osporava dostavljeni izračun kojeg je dostavila tužena.

21. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izrekama ove presude.

U Zagrebu 2. listopada 2026.

Sudac:
Marina Braje Meznarić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku 15 dana, od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA

1. Punomoćniku tužitelja
2. Tuženoj po OGDO Zagreb

Broj zapisa: **9-3088e-0cb55**

Kontrolni broj: **06e60-b0358-8cc57**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.